

BURTNIEKU

4. (24) 1993

VESTIS

BURTNIEKU PAGASTA IZDEVUMS

Pardoms

PIRMS SAEIMAS VĒLĒŠANĀM

Mūsu Latvijai tik svarīgās dienās, kad tuvojas 5. saēmas vēlēšanas, gribas atcerēties mūsu lielo vienprātību atmodas sākumā. Mežaparks... LTF I. kongress, Baltijas ceļš... Tādā vienotībā spējām pat ķēlnus gāzt. Diemžēl, tas viss jau pieder vēsturei.

Laika gaitā daudz kas ir izmainījies un ne jau uz labo pusi. Sabiedrība sadalījusies mantīgos, mazākturīgos un pat nabadzīgos. Dažu mantīgo pārakuma apziņa un nievājošā attieksme pret mazāk tiesiskiem, rada jaunu pazemoto un atstumtā slāni, kas mūsu mazai tautai var kļūt liktenīgi, pat bīstami.

Neveru piekrist radikālām programmām. Tur maz tiek domāts par saimnieciskām un ekonomiskām problēmām. Galvenā tēze ir cīņa pret kautko neiedomājamu briesmīgu un iegūt varu ar viszemākām metodēm. Nebalsošu par tādiem sarakstiem kā LNNK, "Tēvzemei un brīvībai", un tam līdzīgām "alianšēm" un "apvienībām". Visu šo kungu izdarības un aktivitātes ož pēc nacisma. Simpatizēju DCP partijai, kuras deputātu kandidātu Kreitusu vēlētos redzēt premjera postenī. Arī vēlēšanu apvienības "Saskaņa Latvijai" un LDDP kandidāti ir praktiski un reāli domājoši politiķi, kuru programmas paredz arī vidējo un vienkāršo ļaužu aizsācību un tiesības. Jo visi jau nevar būt represētie un ipānieki, bet uz Latvijas zemes tā kā būtu tiesības dzīvot arī pārējiem latviešiem, kaut "citādi domājošiem".

Arī kādreiz slavenā LTF ar savu Godmani un Gēgerisodien ir pilnīgi izgāzusies, līdzīgi kā tas notika kādreiz ar LKP.

Zemnieku apvienība jau ceļ priekšā daudzsolu pat romantisku programmu. Tik šaubos vai tādi vīreļi kā žurnālists A. Berkis spēs to pildīt. Un kārtējo reizi nāksies vilties un teikt: "Klausieties uz maniem vārdiem, tik neskatieties uz darbiem". Partiju un platformu daudz, balsis tikai viena un to atdošu "Latvijas ceļam", jo laikā, kad mūsu valsts nonākusi loti smagā ekonomiskā un politiskā strupceļā, ir vajadzīgi nosvērti, gudri un godīgi vīri, kas spētu mūs izvest no patreizējās krīzes, un tādus es redzu Gorbunova un Andrejeva personās, kuru popularitāte, neskatoties uz dubļu lavīnām, manāmi aug.

Oienītie vēlētajū-Burtniekos! Kādi esam paši - tāda mūsu politika. Mums ir dota liela izvēle atrast sev pieņemamus politikus un viņu programmas. Soreiz centīsimies neklājities. Hāi nebūtu hā 1991. gadā, kad, ar LTF saukli uz lūpām, ievēlējāt pēdējo "drapki" Ziedīpu.

Un vēl. Esmu izteikusi savu personisko viedokli. Varat tam piekrist, varat mani nosodīt. Tik vienu gribu lūgt. Nemeklējiet man pagātnē komunisma dīgļus /kā tas tagad bieži notiek/, tos mani neatrast. Ja nu vienīgi, ka strādājot kop-saimniecībā, esmu atbalstījusi "okupācijas varu".

Vēlēšanas drīz klāt. Manā pasta kastītē tikai L-as Zemnieku savienības un LDDP programmas. Bet televīzijā un laikrakstos esmu iepazinusies vēl ar 22. citu partiju un grupējumu viedokļiem. Ko secinu? Daudz lieku vārdu un emociju. Čauri skan tīri personīgi aizvainojumi, pāri nodarījumi. Jūtamas gan atreibības alkas, gan vēlēšanās piedot.. Piedot ne tādai, lai attaisnotu vai slēptu launumu, bet kāda liekake, kopēja mērķa vārdā. Tikai nedaudzu deputātu kandidātu runās dzird patiesas rūpes par to, kā veidot tālāk Latvijas zemes un tautas dzīvi.

Man gribētos balsot nevis par partijām un programmām - tās tas vienmēr solījušas un pievilušas. Gribētos sastādīt

jaunu sarakstu no tiem cilvēkiem, kuru domu un gribas spēkam vismaz šodien nav pamata neticoēt.

Bet ko darīt, ja jābalso par "listi"? Skatos, kur visvairāk gaišo prātu. Kādu? Kas neliktu pirmā vietā sevi, bet uzticēti darbu. Kas nerēķinātu, kāda būs personīgā alga, bet gan domātu, kur ņemt līdzekļus valsts pamatu nostiprināšanai. Kuru ievēlēšana nozīmātu ne popularitātes iegūšanu, bet ilgu un grūtu darbu, panesot pat neiecietību, neizpratni.

Man nav saprotami tie, kas par savu nopelnu uzskata piedzimšanu nodrošinātā vai likteņa vētru pasaudzētā ģimenē. Piedzimšanu ļoti izdevīgā laikā, kad nav bijis jāpakļaujas nevienai okupācijas varai. Neatbalstu arī tos slinkos, inertos, nesabiedriskos, kas it kā paredzējuši tieši šodienai, lai sāktu runāt, bet paši vēl nezina, vai prastu arī strādāt, ja situācija būtu sarežģītāka, atbildīgāka. Vai ir tāds cilvēks, kurš ne reizes nav kļūdījies, neko nav pārdomājis, neko nav vēlējis izdarīt citādi kaut vai savas ģimenes un tuvākas sabiedrības labā. Nepietiek ar labiem mēģieniem, jābūt prasmei un gribas spēkam tos sasniegt, nezaudējot cilvēcisko goda prātu un sirdsapziņu.

Lietišķus cilvēkus saskatu sekojošos sarakstos: Saskaņā Latvijai un atdzimšana tautsaimniecībā, Latvijas ceļš, Demokrātiskais centrs, LDDP, Neatkarīgo savienība.

Domājot, ka arī no manas balss atkarīgs Saemes un valdības sastāvs, rūpīgi izsvēršu, kuru listi ņemt un kurus deputātus no tās izsvērt, bet kurus īpaši izcelt ar plus zīmi.

V. Zalīte

Man kā latvietim ir tuva neatkarīgas, Latviskas Latvijas ideja, kurā politiskā un ekonomiskā teikšana būtu pamatnācija. Tādējādi esmu par labējā novirziena partijām un kustībām. Tāda ir arī LNNK, kuras līdzināto darbību un programmu atbalstu.

LNNK nodibinājās jau 1988.g. jūlijā, tātad jau pirms LDP. LNNK bija pirmā /bez Helsinki-86/, kas tajos nedrošajos laikos pateica: "Mēs gribam atjaunot savu nacionālo valsti".

LNNK laika gaitā savas rīcības pamatnostādnes nav mainījusi. Patreizējās AP darbā LNNK deputāti novērsuši vairāku Latvijai nelabvēlīgu likumu pieņemšanu. Tās dibinātājs, kādreizējais kom. partijas funkcionārs E. Berklāvs diametrāli atšķiras no tiem augsta ranga partijas darbiniekiem, kuri paredzēdami PSRS sabrukumu, "mainīja kažoku".

Iedzīlinoties daudzajās partiju ekonomiskajās programmās mēs specialistam ir grūti. Tāpēc pilnīgi piekritu LNNK nostājamai attieksmē pret pilsonību. Arī pārējās LNNK programmas izklāsts mani apmierina. Izvirzītie deputātu kandidāti, ar pāris izņēmumiem, pieņemami. Vēl piekritu "Tevzemei un brīvībai, Kristīgiem demokrātiem, Zaļo partijai un Zemnieku savienībai, bet balsošu par vēlēšanu listi Nr. 11.

E. Ozoliņš

Laikam pār Latvijas pilsoņiem nekad nav pāri vēlusies tik liela pirmvēlēšanu solījumu lavīna. Apjukt tiešām nav grūti. Ja kādam tomēr ir izveidojušies cieša pārliecība un izvēle izdarīta - nevēlos to satricināt. Bet, ja nu nav?

Latvijas daba ... Tik ilgi nicināta, indēta, laupīta. Un - ne jau atomkarš mums draud ar iznīcību, bet gan vides degradācija. Un tāpēc no sirds aicinā visus, kas vēl šaubās, palīdzēt, lai Saeimā būtu pārstāvji no Latvijas Zaļā saraksta. Nebūs tragēdija, ja kādam no galvniekiem grupējumiem

būs daži deputāti mazāk. Nelaipe būs, ja Zaļie izžēņniegūs nepieciešamās 4% balsu. Palīdzēsīm viņiem - jo tikai tā mēs palīdzēsīm tiesisko, demokrātisko Latviju veidot uz ekoloģiskās ekspertīze, vides tiesiskās aizsardzības, Latvijas dabas krāšņuma saglabāšanas bāzes. Es balsošu par zaļajiem.

Dz. Vitols

Tuvojas dziļi nozīmīga diena, kad Latvijas balsttiesīgie pilsoņi varēs izlemt jautājumu par to, kā rokās tuvākajos gados atradīsies valsts vara, par to, kas izlems visus svarīgākos, uz visu mūsu dzīvi attiecošos jautājumus. Vai mūsu tautu pārstāvēs cilvēki, kuri grib un spēj virzīt Latviju iepretīm ekonomiskai neatkarībai un līdz ar to vispārējai labklājībai un laimei? Tas šai dienā būs jāizlemj mums - vēlētājiem.

Manī un daudzos citos vecākās paaudzes pilsoņos šis priekšvēlēšanu dienas izraisīta nevien notikumu gaidas, mēģinājums domās prognozēt vēlēšanu rezultātus, bet arī atmiņas par pagājušiem laikiem, par saeimas vēlēšanām brīvajā, demokrātiskajā Latvijā. Arī tad vajadzēja izšķirties par kuru no daudzajām partijām balsot. Tolaik vēlētājs kāda izsvītrotā kandidāta vietā varēja ierakstīt arī kādas citas partijas biļetenā ierakstīto kandidātu. Balsis dalījās arī tolaik. Nevien plašā šabiedrībā, bet pat ģimenē. Arī manējā. Tā pēdējās brīvās Latvijas saeimas vēlēšanās mans tēvs, savos uzskatos būdams diezgan konservatīvs, balsoja par Kristīgo nacionālistu partiju, mana māte savu balsi atdeva Demokrātiskajam centram, bet es balsoju par Margera Skujenieka un jurista Holomapa vadīto Sociāldemokrātu grupējuma kandidātiem. Uzskatīju un vēl tagad uzskatu, ka vienīgi sociāls taisnīgums, visu iedzīvotāju slēpu tiesisks nodrošinājums, īsta demokrātija garantē taisnīgu tautas dzīvi.

Paceļas jautājums: par ko es balsošu tagad? Esmu par to daudz domājis un nācis pie slēdziena, ka savu balsi nododu par savienību "Latvijas ceļš" - tikai ar pāris svītrojumiem. To man liek darīt divi faktori. Uzskatu, ka nav apšaubāms, ka mūsu valsti vispirms jānostiprina parlamentārā demokrātija, ka Latvijas iedzīvotājiem jānodrošina cilvēku pamattiesības, ka saimnieciskajā dzīvē noteicošajai jābūt privātai iniciatīvai, ka Latvijas lauksaimniecības attīstības pamatā jābūt stiprām zemnieņu saimniecībām.

Otrkārt - šis savienības deputātu kandidātu vairākums man pazīstami kā godīgi, nesavtīgi, gudri un darboties spējīgi latviešu patrioti, kuriem droši varvūzticēt Latvijas nākotni. Par tādiem uzskatu A. Gorbunovu, G. Andrējevu, V. Birkavu, O. Kehri, A. Kadeģi un vēl citus.

Latvijas ceļam jābūt izglītības un kultūras ceļam. Par to ir jāpāpējas nākamās saeimas deputātiem.

V. Stukuls

LDDP izvirzīja mani par deputātu kandidātu saeimas vēlēšanām Vidzemes un Latgales apgabalos. Abos sarakstos esmu astotais. Tātad, lai es tiktu ievēlēts par deputātu LDDP, jāpārvar 4% vēlētāju balsu barjera visā Latvijā un jāsaņem 8% no balsu vienā no minētajiem apgabaliem. Protams, vēlētāji vietu sarakstā var mainīt.

LDDP ir sociāldemokrātiskas ideoloģijas partija. Tā aizstāv darba cilvēka intereses, nešķirojot vai tas ir strādnieks, zemnieks vai intelligences pārstāvis. LDDP darbības mērķis varēt izlasīt vēlēšanu programmā, tāpēc pie tiem nekavēšos. Līdzīgas programmas būs daudziem sarakstiem. Mērķos nav pat būtisku atšķirību starp politiskā spektra un galējiem spēkiem - kā "Tēvzemei un brīvībai" un LDDP. Atšķirīgi ir šo mērķu realizēšanas ceļi. Visas programmas ir pilnas ar skaidriem solījumiem, bet kāds būs mehānisms, lai to realizētu

dziļi. LDDP ir centusies savā programmā parādīt arī savu mērķu sasniegšanas ceļus. Mūsu programmā atšķirīgs no citiem ir tas, ka mēs iestājamies par valsts regulētu tirgus ekonomiku, zemgribam dot privātipašumā tikai tiem, kas to apstrādās. Laukos jābūt dažādām saimniecības formām. Nākotnē galvenajām jābūt zemnieku saimniecībām. Esam pret administratīvu to paju saimniecību likvidēšanu, kuras strādā sokmīgi. Jāgarantē stabilas iepirkuma cenas 1 gadu uz priekšu. Iesakām lauksaimniecību dotēt no valsts budžeta tā panākot zemākas produktu pārdošanas cenas. Jāsaglabā Austrumu tirgus un ar ekoloģiski tīrāku produktu produkciju jācenšas iespīesties Rietumos. LDDP ieviesīs kārtību nodokļu iekasēšanā, pārvēršot nodokļu inspekciju par nodokļu policiju. Lai papildinātu budžetu, noteiksim valsts monopoli tirdzniecībai ar alkoholiskiem dzērieniem, tabaku un dārgmetāliem. Valsts sociālās politikas pamatā jābūt atzīnai, ka vispirms jāražo un tikai pēc tam var pārdalīt.

Politikā vispirms aizstāvēsim latviešu intereses, jo Latviju gribam celt kā nacionālu valsti. Cittautiešiem jāpasaaka skaidri viņu tiesības. Viss tas jānostiprina ar attiecīgām tēzēm Satversmē.

LDDP kandidāti ir specialisti savās nozarēs. Mūsu sarakstā nav neviena AP deputāta, bijušās vai esošās nomenklatūras pārstāvja, bijušā LKP sekretāra. Un līdz ar to mēs nevaram atbildēt par to, kas Latvijā noticis. Cik jūtams, vaiņums vēlēšanu nobalsos par "Latvijas ceļu", bet nemsim vērā, ka šīni sarakstā ir 34 AP deputāti. Vai ir kāds pamats domāt, ka viņi saeimā strādās labāk, nekā AP?

LTF kā pirmo visos apgabalos izvirzījusi I. Godmani. Bet vai Godmana darbība bija tik laba? Vai Godmanim nav jāatbild par to, ka Latvijas tautsaimniecība novesta pie krīzes situācijā, ka notiek organizēta valsts izlaupīšana? Vēl perspektīvas iekļūt saeimā ir LNNK un "Saskaņa Latvijai - atdzimšana tautsaimniecībai". Pēdējā ir gudri tautsaimnieki. Bet vai uz Zīģeristu necer vācieši un uz Jurkanu krievi kā uz savu interešu aizstāvjiem Latvijā?

Viena daļa pilsoņu gatavojas neiet vēlēties it kā protestējot, ka pret patreizējo stāvokli. Jāsaprot, ka saeimā tik un tā tiks ievēlēta vienaiļa cik pilsoņu balsošanā piedalīsies. Varbūt ievēlēs tieši tos, kuru dēļ jūs gribat protestēt. Vislabākais protests būs, ja jūs tomēr balsosiet par listi Nr. 14, jo tie, kas Latviju noveduši pie krīzes, visvairāk baidās no J. Bojāra un viņa vadītās partijas ietekmes. Speciāli tika pieņemts likums ar kuru tikai Bojāram aizliedza kandidēt. AP deputāti ar šo lietu tā bija aizrāvušies, ka aizmirsa nogriezt ceļu uz saeimu A. RUBIKAM.

Ā. Varslavāns

IZDEVUMS SAGATAVOTS SPECIĀLI GATAVOJOTIES
SABIMAS VĒLĒŠANĀM. PADOMĀSIM UN PĀRDOMĀSIM ARĪ MĒS-
PĀRĒJĪB "BV" LASĪTĀJI!